Ч. 125. Второк 20 (7) червня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Голоси праси про вислїди перших виборів. — Султан Магомед X на Косовім поли.

Вислїд перших виборів до ради державної, а особливо поражене християньско-суспільного сторонництва у Відни єсть тепер предметом дуже живої розправи в часописях, котрі відповідно свому партийному становищи роблять з того всякі висновки.

І так вільнодумне дневникарство під проводом „Neue fr. Presse“ і социялїстична „Arbeiter Ztg.“ ликують і заповідають християньско-суспільному сторонництву цїлковитий упадок. Очивидно що та радість передчасна, бо християньско-суспільне сторонництво в найгіршім случаю буде мати в палатї послів около 80 послів, котрі також будуть мати рішаючий голос з иншими сторонництвами, охочими до працї.

Християньско-суспільна „Reichspost“ признає зовсїм явно, що се сторонництво понесло важке поражене і поясняє причини сего загальним невдоволенєм, страшною дорожнею, важкими тягарами, неладом державних фінансів, занепадом парляментаризму, а все те очивидно відбило ся знеохотою виборчих верств на сторонництві, котре займало державне становище. Жидівскі лїберали і социялїсти підпомагані християньско-суспільними відступниками вихіснували се положенє против верховладного у Відни і в державній радї сторонництва. До того причинила ся ще і та обставина, що християньско-суспільники не мають доси так розвиненого дневникарства, як лїберали, котрі в своїх часописях ведуть тисячними язиками шалену аґітацию. Сю прогалину повинно християньско-суспільне сторонництво виповнити і в тім напрямі, як вказує „Reichspost“, поправити орґанїзацию. Успіхи сьвітлі в Гор. Австриї, Стириї, Сольногородї, півн. Чехах, в Країнї стають певним доказом, як справедливо зазначує „Reichspost“, що „ідея християньско-суспільна є непобідима“. Вороги можуть осягнути поодинокі успіхи, але сильна армія соток тисячів християньских мужів, котра вірно і мужно громадить ся під прапором християньских відродин суспільности, не може розбити ся. З тими силами треба наново почати боротьбу, направити занедбаня і йти вперед. В трудних і скрутних хвилях проявить ся сила переконания. Сотки тисячів обітують тепер вірність для християньского прапора. Коли боротьба є дуже трудна, то як раз бажаємо боротьби, бо нїчого великого не можна без того осягнути“.

Султан Магомед V. відбув в пятницю селямлик в пограничнім містї між Албанією і Старою Сербією в Пристинї. При нагодї селямлику відбув ся великий перегляд стягнених войск в силї 40.000 людий. О устроєню чогось подібного за часів Абдул Гаміда не могло бути бесїди, аж відроджена Туреччина спромогла ся на султаньский селямлик і перегляд войск поза мурами Константинополя.

Між видцями зібрали ся перед усїм великі товпи Альбанців, заселяючих Косове поле і їх провідники, аби повитати султана як свого володїтеля.

Під впливом рад Австриї зазначив ся в становищи Порти супротив Альбанців перелом. Побачено, що силою не богато дасть ся тут зробити, а на кождий случай, що зробить ся, то не на довго, бо невдоволені племена будуть безнастанно бурити ся. Впрочім Торґут Шефкет паша зробив своє: розбив ворохобників. Загальна аместия являє ся в сам час, аби Туреччина могла бути спокійна о свої інтереси, а Альбанцї щоби зрозуміли, що на иншій дорозї можить а мого більше скористати.

Що були заграничні вплива, котрі дїлали в альбаньскій справі, о тім була Туреччина пересьвідчена. Не без цїли стреміли болгарскі дружини в сторону Альбанії, на йоньских островах устроїв свій осїдок альбаньский револющийний комітет, незвістно ким щедро підпираний. Навіть італїяньске правительство було занепоковне тою аґітациєю в Італїї і вислало на альбаньскі води воєнний корабель, аби

---

18)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

Напроти мене сїв собі якийсь високого росту і визначної постави полковник в сьвяточнім однострою та розмавляв з якимсь старшим панком в цивільнім одіню, мабуть визначним чиновником. На однім пристанку приcїла на наш корабель войскова музика, що мала в Крестовскім Садї, чи в якімсь иншім лїтнім заведеню давати концерт. Вже половина з тої оркестри вийшла була на наш густо обсаджений корабель і о скілько на то дозваляло місця випрямила ся перед полковником. Аж нараз той схопив ся і крикнув голосом хомандата: Стій! Досить! Прочі поїдуть слїдуючим пароплавом!

Але ґренадірам було байдуже про заказ полковника, аж вилїзли остаточно на корабель всї до одного. — Половина з вас поїде пізнїйше! — ви не розуміли? — повторив полковник острим тоном, бо очевидно не хотїв допустити до переповненя судна. Якийсь старший горожанин почав встоювати ся за „салдатіками“: „Таж то прецї видко, що то войскова музика — говорив він нїби сам до себе, нїби з притиком до полковника — та годї єї розривати!“ Полковник обернув ся своїм товстим лицем з великою бородою до того, що так говорив, але й зараз успокоїв ся, коли побачив по прочих пасажирах, що они всї без виимки станули по сторонї ґренадирів. Серед глумливих поглядів звернених на него, завів він дальше розпочату з своїм сусїдом розмову і відотхнув мабуть з солодко-квасним „нічево“, коли на слїдуючій стациї виніс ся з пароплава.

На двірци велїзничим положенім далеко від міста на побережній зелїзоици, взяв я білет до „Курапийного місця „Сестрорецк“. Я гадав собі, що то звичайне купилеве місце як деинде над морем, приступне для кождого. Тимчасом мої товариші подорожі поучили мене, що то „Курацийне місце“ то основана акцийним товариством замкнена санатория, де мене ледви чи приймуть, бо вже давно перед тим, заким ще сезон розпочав ся, роздано вже всї місця. І дійстно так було: анї в санаториї анї в пансіонатї панї Левендальової коло санаториї не можна вже було дістати анї одної комнатки. Менї не остало ся нїчого, як лиш поїхати до віддаленого звідси пять кільометрів міста Сестрорецка і там звідати ся в одинокій тамошній гостинници, чи не знайдесь бодай ліжко для мене. Але заким я туди вибрав ся, виробив ще собі заплатою 40 копійок (1 кор.) вступ до санаториї і оглянув як сам будинок так і парк коло него. Нинї без сумнїву се купелеве місце значно розвинуло ся, але в часї, коли я там перебував, було то ледви кілька лїт по єго заснованю, а мимо того набрало оно було для тих сторін вже великого значіня.

„Широкая россійская натура“ пробивала ся й в сих розміщеннях призначених до лїчничих цїлий. А треба знати, що в сій санаториї шукають недужі помочи також і підчас лютої північної зими. Одного разу перебував тут в зимі славний россійский писатель Максим Горкій і написав свою театральну штуку під заголовком „Дачнікі“. („Дача“ значить по россійски „лїтнівка“ або лїтний двірок“ а „дачнікі“ се „лїтники“ або лїтні гості.) У великім, замкненім парку санаториї, що тягне ся далеко вздовж фіньского заливу ростуть, як і всюди в сих сторонах, по найбільшій части лиш сосни і берези. Цьвітів тут лїтом, як на сї сторони, де снїги і леди вкривають землю аж до мая, досить богато. В хороших павільоцах подають тут гостям „кефір“, молоко котре квашене за помочию грибків має в собі алькоголь і квас вуглевий, і „кумис“, дуже смачний осьвіжаючий напиток з кобилячого молока, в котрім більше алькоголю як в кефірі. Широкі променади прорізують парк і тягнуть ся вздовж побережа, на котрім на колїсницях стоять купелеві будки для гостий.

Вода у фіньскім заливі має дуже мало соли в собі; але петербурґскі „дачнікі“ не задля соли купають ся тут в мори, то належить до їх дневної проґрами, до доброго тону, осо-

не допускати до Альбанії італіяньских добровольців. Всьо то мусїло звернути і увагу Альбанців та пересьвідчити їх, що для охорони їх власної незвисимости конечна є ненарушимість Туреччини. Лише як турецка провінция може Альбанія забезпечити собі народні свободи і економічний розвиток. Коли би справа альбаньска мала дістати ся перед суд европейского конґресу, то без сумніву цілий край розділено би між сусідні держави, а то Болгарию, Чорногору, Сербію Грецию і з Альбанії мало що лишилось би. Отже Аальбанці мусять обстоювати за ненарушимостию Туреччини, яко за найліпшим заборолом їх власної свободи.

Новинки.

Львів, 19 червня 1911.

— **Комісия** для реформи адміністрациї. Перше засїдане комісиї для реформи адміністрациї відбуде ся дня 28 с. м в середу. Бюро сеї комісиї вже зорґанізоване. Управу обняв міністерский радник в Міністерстві внутрішних справ др. Роберт Даві.

— **Пращане** радника Ев. Харкевича, директора акад. гімназиї учителями і учениками сеї гімназиї відбуде ся 27 червня 1911 перед полуднем о 11 год. в руханковій салї головного заведеня.

— **З Самбора.** Товариство, удержуюче бурсу ім. св. Володимира в Самборі приступило до будови поверхового будинку за цїну 30.000 К. З огляду, що товариство крім необдовженої реальности не має нїяких фондів, тож відкликує ся до жертволюбивости П. Т родимців і просить о жертви на цїль будови, які просить пересилати на вкладкову книжочку товариства „Народний Дім в Самборі" ч. 103.

— **Огні.** У Фільварках коло Золочева вибух в ночи з четверга на пятницю великий огонь і понищив богато будинків, а між ними млин і тартак З Золочева прибула пожарнича сторожа і запобігла дальшому розширеню. Шкода є величезна. — День перед тим, в середу згоріли в Бродах зелїзничі магазини. Огонь повстав імовірно від іскри з машини, яка запалила клоче, а потім полумінь перекинув ся на магазин повні ріжних товарів. Страти виносять понад 200 000 К. З причини огня ушкоджено дуже зелїзничий шлях до Радивилова, задля чого рух здержано на три дни.

— **Товариство** взаїмних обезпечень „Дністер" прийме зараз 3 практикантів з укінченими студиями торговельними і кількох диєтарів з виробленим, скорим і каліґрафічним письмом.

— **Загадочна пригода.** З Перемишля доносять, що там оногди вечером коло 8 год. з тендеру машини тягарового поїзду, що їшов з Перемишля до Кракова, зараз за зелїзничим мостом впав зелїзничий палач Іван Ольпріх і забив ся на місци. Машиніст Іван Гавелїньский — як каже — замітив, що Ольпріха нема, доперва в Радимни. — Ізза неясности події власти почали слїдство.

— **Дрібні вісти.** П. Теофіль Рижевский, родом зі Струсова, зложив на виділї інжинериї другий державний іспит. — В четвер дня 22 червня 1911 р. в салї тов. „Руска Бесїда" в Станиславові ул. Собіского ч. 28 о год. 8 вечером відбуде ся концерт „Станиславівского Бояна".

— **Убите селянина** виборчими аґітаторами. До краківских часописий доносять з Радлова, що два аґітори Матакевича убили в день виборів (13 с. м.) в звірский спосіб селянина Вояса, з села Селрце, котрий виступав в обороні людового контракандидата Вітоса.

— **Борба з розбишаками.** Село Паложаї, в переяславскім повітї в Росиї, було тереном завзятої борби місцевих селян із 3 розбишаками. Ті розбишаки, уоружені ножами, штилетами і револьверами вдерли ся до дому сьвящ. Власова, підчас неприсутности его та его жінки. Застали лише сестру о. Власова, котрій приказали взяти лямпу й показати, де сховані гроші Домашна служба видістала ся з дому і побігла в село. І за кілька хвиль ціле село стануло на ноги, уоружене чим хто міг. Розбишаки, побачивши на подвірю товпу народа, почали до неї стріляннну з револьверів. Селяни мусїли подати ся взад, але окружили дім наоколо, так що й миш не втекла би. Тоді розбишаки постановили перебити ся крізь товпу. Се вдало ся їм лише по части, бо мужики зручним маневром загнали їх на болота, де лишила ся їм або смерть, або вдача на ласку і неласку мужиків Вибрали се остатнє, але селяни не помилували їх, лиш почали над ними самосуд і одного вбили, а двох тяжко ранили. З селян також один погиб, а двох тяжко ранених. Розбишаками, як виявило ся були селяни з села Тарбованої.

— **Іспит зрілости** в ц. к. учит. семинариї в Станиславові покінчив ся з таким вислїдом: На 66 слухачів було Русинів 26. До іспиту не допущено 11, між ними 2 Русинів. На 55 припущених до іспиту здало 38, з чого 14 Русинів, 2 репробовано (з Русинів нікого), 1 відступив (Русин), а инші поправки. З Русинів здали отсї: Михайло Мороз, Яків Сїшук, Андр Терциляк, Михайло Атаманюк і Антін Баландюк (з відзн)., Матій Яремчук, Степан Ричок, Мих. Титевич, Андр. Добуш, Лев Друк, Гриць Маланюк, Ів. Масляк, Михайло Зілїньский, Евг. Лїщиньский.

— **Страшна буря в Істриї.** Оногди вечером настала в Триесті буря, котра коло 1 години в ночи прибрала розміри урагана. Навіть у внутрішнім порті доходили филї до 6 метрів висоти, а вихор гнав їх аж на Піяцца Ґранде. Богато кораблів, що стояли на якорі, потерпіло ушкодженя. Потонука барка поза лавою враз з залогою, котра числила 10 людий. Два великі вітрильні кораблї лежать на тамі, никинені филями. Пароплав „Андромеда", місткости 150 тон, потонув коло мольо Саніта; тілько щогла видна з води. Залогу уратовано. На вітрильнім корабли коло входу до Канале Ґранде убила ьпадаюча щогла капітана корабля та моряка. Богато рибацких суден потопило ся або потерпіло ушкодженя. Ушкоджений також стацийний корабель австр. Льойда та инші его кораблї, що були у внутрішнім порті. В Триесті добуто доси 20 трупів. Дві грецкі барки потонули з залогами, т. є. з 9, взглядно 5 людьми. Один пароплав утопив ся коло мольо Ст. Карло. Утопив ся також вітрильний корабель з Капо о'Істрия коло Барколї, а з ним двоє людий з залоги. В арсеналї Льойда і на доках „Стабіліменто текніко" шкоди невеликі. Руху не спинено. Деякі молї, части побережа і тами потерпіли ушкодженя. По морю плавають дошки та бочки. Знищена одна лазня. Пароплав „Стадіон" і одну лодь викинули филї на берег. Купелеве судно портового підприємства потонуло. З Санта Кроче наспіла була вістка, що підчас бурі було на мори коло 40 рибаків. Побоювали ся, що всї они погибли, але судно з ними вернуло вже, один лише з тих рибаків погиб. Повінь і ураґан, котрі навістили побережа Істриї, належить до небувалих. Загалом тамошні люди не затямили, кажуть, такого урагана і таких филь. Люди, котрі о год. 1 по півночи були ще в каварни Спекки на Піяцці, оповідають, що страшний вид представляли сї маси води, котрі гнали до міста. Який небудь рух близько порту між год. 2 а 3 був неможливий. Улиці стояли під водою. Звідусїль чути було кликаня о поміч і корабельні сиґнали. Після остатних обчислень катастрофа забрала 27 жертв в людях. Надбережні улиці покриті намулом. Шкоди в материялах величезні. Побоюють ся, що число жертв далеко більше ніж зразу обчислено.

— **Вісти в України.** Київска „Рада" доносить: Село Стрільчинцї на Подїлю розвиває ся дуже гарно. Виглядає оно далеко не так як перед недавним ще часом. На місце монополки, що стояла посеред села і була головним розсадником пиянства і иншої погани, стоїть те-

---

бливо у молодих людий, щоби зрана для освіженя скупати ся в мори. Сестрорецкі купелї то мала Остенда над Фінським морем для петербурских дачників. В санаториї знаходить ся реставрация де недорого можна дістати добрий харч. При склянці звичайного чаю за десять копійок можна цїлими годинами дивити ся на синю площу моря. Ген далеко, ледви що очи можуть добачити, виринають з під моря кронштадскі форти, на ліво видко дачі, положені близше Петербурга а на право, яких три кільометри за курацийним місцем по тамтім боцї Дюни, кінцевої стациї побережної зелїзниці зачинає ся фіньске побереже з місцевостями Куоккала, Терійокі і Беркі, голосними свого часу з ворохобні російских моряків і побуту царскої родини на фіньских водах, по російско-японьскій війні.

Але найбільше притягаючою точкою сего купелевого місця єсть простора саля концертова, де підчас сезону відбувають ся що дня концерти з дуже добірною проґрамою. Лїтом визначує собі тут сходини весь „великий сьвіт" з Петербурга і можна тут побачити навіть родини найвисших чиновників, котрим обставини не позволили виїхати за границю а добрий тон наказує лїтом їздити до морских купелів. Так показувано тут менї міністра Дурнова, панію Трепову з донькою і визначних членів російскої думи з партиї т. зв. правих. Другим разом видів я на концерті між слухачами також і Максима Ґоркого та Леоніда Андреєва, котрі під ту пору перебували через лїто у Фінляндиї.

Пізно вечером завіз мене „ізвощік" до міста Сестрорецка, де я на щастє знайшов ще зовсім догідний нічліг. Місто се оснував ще цар цар Петро Великй, котрий хотів тут зробити пристановище для російскої будівлї кораблів. Ще й нинї єсть в Сестрорецку, куди виїздить на лїто богато людий з Петербурга, велика державна фабрика оружия. Робітники тут суть по найбільшій части потомки тих воляків, котрих тут Петро Великий і его наслїдники поселили яко войскових ремісників. Робітники в Сестрорецку мешкають по найбільшій части в хороших малих дімках, побудованих для них на кошт держави.

Межи містом а курацийним заведенем Сестрорецк тягнуть ся „Дубки", красний дубовий лїсок, котрий походить також ще з часів Петра Великого. З міста до курацийного заведеня єсть вздовж побережа ціла година дороги. Тут можна що дня побачити, як в досить мілкій морскій воді купають ся без найменшої женади всї разом мужчини і женщини і дїти, і старі і молоді, богаті і бідні, а всї разом так як їх Господь сотворив в костюмі праотця Адама. Фіньский залив показуєсь тут тою природною звязию, котра сполучає всїх без ріжниці в одну велику родину як ще за часів Адама і Еви. Лиш цїле то курацийне місце де містить ся санатория, творить виїмку; на численних таблицях виписано остережене, що тут не вільно купати ся без костюму. Мимо того навіть в недалекім купелевім заведеню, що належить до міста купають ся і старі і молоді зовсім після природи не зважаючи на остереженя на таблицях, тож і менї не позіставало нїчого як піддати ся звичаєви краю, коли я не хотів зречи ся оживляючої ранної купелї в мори.

10.

Абация — Опатия.

Здає ся, що нема інтелїґентного чоловіка, об котрого уши не відбила ся бодай раз назва Абация або котрий не видів бодай раз виписану правильно по італіяньски сю назву Abbazia. Менше єсть знана славяньска, хорватска і словіньска назва сего первістного села над Адрийским морем Опатия. Назва та пішла від недалекого монастиря або опатиї сьв. Якова положеного коло місцевости Прілука. Нинї і того монастиря вже нема, бо его перероблено на курацийний, а колишнє село Опатия стало нинї первородним купелевим місцем, славним на цїлу Европу місцем курацийним, куди виїздять хорі для поратованя здоровля не лиш лїтом але й в зимі. Але де саме лежить Абация і в чім еї значінє? Поїдемо туди бодай гадками і побачимо.

(Дальше буде).

пер товариска крамниця, коло котрої гуртує ся нині вез просьвітний і економічний рух на селі. Що вечера сходять ся до неї люди і обговорюють свої спільні справа та читають книжки і часописи, які передплачує крамниця. Отак помало, але постійно підносить ся село.

В Народнім Домі в Харкові відбуло ся до кінця сего лїтного сезона с. р. 27 українських театральних вистав і вечір присьвячений памяти Т. Шевченка. В тих виставах взяло участь около 22 тисячі осіб. Найбільше учасників було на отсих виставах: „Шельменко-Денщик“ (1127), „Степовий гість“ (1069), „Панна Штукарка“ (1040), „Доки сонце зійде“ (980), „Бурлака“ (964), а пересічно було на однїй виставі 750 видців. Такою численною участию не може похвалити ся анї одна російска вистава.

В місті Миргороді (на Полтавщині) сьвятковано дня 28 мая 50 ті роковини смерти Т. Шевченка. Чудово перебрана зеленою і сьвітами саля заповнила ся публикою по береги. Богато осіб мусїли з жалем вернути домів задля недостачі місця. Програма вечера складала ся зі співів, деклямаций, вистави „Невольника“ (2 і 5 акт) і живої картини з „Гайдамаків“. Хор під управою п. М. Бялоскурского, учителя з Галичини, виконав дуже гарно „Заповіт“, „Жалібний марш“, „Не вітхай“ і „Бандуру“ комп. Гр. Давидовского. Ся остання точка була виконана чудово. По тім наступили деклямациї. С. Пасічниченко гарно деклямував „Минають дні...“, а п. М. Штучна „Вітре буйний“. Кобзар М. Олексенко з Працівки вінспівав прегарно в супроводї кобзи свою власну композицию (до слів Т. Шевченка) „Вітре буйний“ і „Хустина“ та сьвістну „Українську шумку“ Завадского і „Запорожский марш“. „Невольника“ відограно вдоволяючо.

Живі картини з „Гайдамаків“ арт. маляря М. Сластьона випали як завсїгди дуже гарно. Вечір протягнув ся поза північ. Учасники розійшли ся одушевлені.

— **З Дирекциї жіночих шкіл** СС. Василиянок в Станиславові ул. Заболотівска ч. 13—15. Вписи до приватної жіночої семінарії учительскої дозволеної рескр. Є. Е. п. Міністра Ісповідань і Просьвіти з дня 30/X 1909 ч. 40.102 і до школи вправ при тій семінарії відбудуть ся перед вакациями дня 27 і 28 червня, по вакациях 30 і 31 серпня.

Вступний іспит на I. рік семінарії відбудуть ся перед вакациями 29 і 30 червня, по вакациях 1 і 2 вересня.

— **На Ясну Гору!** Подібно як в минувших роках, так і сего року приготовлює ся „Богоміля“ в честь Пресьв. Богородиці на Ясну Гору до Гошова. Люди, що хотять взяти участь в сїм „Богомілю“, зволять зголосити ся до ОО Василиян у Львові, ул. Жовківска ч. 36. Зголошувати ся можна або самим, або через своїх Впр ОО. духовних. Ціна їзди там і взад виносить: зі Львова 4 К 90 с; з Пустомит 4 К; зі Щирця 3 К 90 с; з Миколаєва 3 К 40 с. Від'їзд „Богоміля“ є назначений дня 1 н. ст. липня в суботу рано. Поворот 2 н. ст. липня в недїлю вечером. Близші відомости подасть монастир при замовленю білєтів.

— **Запомоги на будову церков.** З Перемишля пишуть: „Дня 29 мая с. р. відбуло ся засїдане виділу товариства ім. сьв. Ап. Петра в Перемишли, на котрім роздїлено безворотні запомоги в сумі 6.300 К отсим церквам: в Радимні 1.000 К, в Хідновичах 1.000 К, в Радловичах 800 К, в Динові 600 К, в Кривчи 600 К, в Пилах 600 К, в Берестянах 500 К, в Вапівцях 500 К, в Вітошинцях 400 К і в Маґерові 300 К. При сїй нагоді подаємо до прилюдної відомости що на цїли нашого товариства жертвувало товариство „Днїстер“ 800 К. За сю щедру жертву складаємо товариству „Днїстер“ сердечну подяку. Не можемо також заовчати і сего, що послїдними лїтами підносять ся по краю кличі ворожі товариству „Днїстер“, длятого нехай сама жертва посьвідчить, чим є товариство „Днїстер“ і як ми повинні взглядом него поводитись. — Вкінци звертаємось до всего Всч. Сьвященьства Епархії, до П. Т. Інтелїґенциї сьвітскої та нашого народа з просьбою вступити в члени товариства ім. сьв. Ап. Петра і таким робом дати товариству спроможність сповняти свою цїль в повнім значіню слова. Вкладка до товариства ім. сьв. Ап. Петра невелика: для новоприступивших членів 2 К. Для давних 1 К, для новоприступивших церков 6 К а для давних 5 К. річно. — За виділ товариства ім. Ап. Петра в Перемишли: о. М. Мриц, предсїдатель, о. М. Василькевич, секретар.

Телеґрами.

Петербург 19 червня. Під проводом Столипина відбула ся конференция в справі небезпечности занесеня холєри до Петербурга. Ухвалено ряд строгих заряджень. Особливу увагу має ся звернути на санїтарні зарядження що до води до питя.

Париж 19 червня. Міністер війни поручив примінювати найострійші міри супротив антимілїтарної пропаґанди.

Теґеран 19 червня. Міністер справ заграничних Сіпагдар, котрий без повідомленя виїхав був з Теґерану, вислав письмо до реґента і меджиліса, в котрім каже, що мусїв виїхати з огляду на лихий стан здоровля. Поступок той загально осуджують. Кажуть, що причиною від'їзду єсть та обставина, що Сіпагдар утратив довіріє меджиліса і не хотів піддати ся острійшій контролї.

Калькута 19 червня. В політичнім процесі, який вів ся тут від 24 серпня минувшого року против 42 молодих Індів о заговір против анґлїйского короля, всїх обжалованих увільнено, бо показало ся, що зізнаня обтяжаючих сьвідків були неправдиві.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·0[illegible].

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·1[illegible], 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·4[illegible], 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Кнеховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).